

van de wijze van toepassing van verordening (EEG) nr. 1408/71, zoals gewijzigd en bijgewerkt bij verordening (EG) nr. 118/97 van de Raad van 2 december 1996, zoals gewijzigd bij verordening (EG) nr. 647/2005 van het Europees Parlement en de Raad van 13 april 2005, moeten aldus worden uitgelegd dat een recht — voor het verkrijgen waarvan geen voorwaarden inzake verzekering, werkzaamheden in loondienst of werkzaamheden anders dan in loondienst worden gesteld — op uitkeringen krachtens de wettelijke regeling van een lidstaat waar een ouder met de kinderen voor wie de uitkeringen verschuldigd zijn, woont, niet gedeeltelijk kan worden geschorst in een situatie zoals die in het hoofdgeding, waarin de voormalige echtgenoot, de andere ouder van de betrokken kinderen, ofwel enkel krachtens de wettelijke bepalingen van de staat van tewerkstelling, ofwel overeenkomstig artikel 73 van verordening nr. 1408/71, in beginsel recht zou hebben op gezinsbijslagen op grond van de wettelijke regeling van die staat, maar deze uitkeringen niet daadwerkelijk ontvangt omdat hij ze niet heeft aangevraagd.

(¹) PB C 90 van 18.4.2009.

**Arrest van het Hof (Grote kamer) van 12 oktober 2010
(verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het
Arbeitsgericht Hamburg — Duitsland) — Gisela
Rosenblatt/Oellerking Gebäudereinigungsges.mBH**

(Zaak C-45/09) (¹)

**(Richtlijn 2000/78/EG — Discriminatie op grond van leeftijd
— Beëindiging van arbeidsovereenkomst wegens bereiken van
pensioenleeftijd)**

(2010/C 346/14)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Arbeitsgericht Hamburg

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Gisela Rosenblatt

Verwerende partij: Oellerking Gebäudereinigungsges.mBH

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Arbeitsgericht Hamburg — Uitlegging van de artikelen 1 en 2, lid 1, van richtlijn 2000/78/EG van de Raad van 27 november 2000 tot instelling van een algemeen kader voor gelijke behandeling in arbeid en beroep (PB L 303, blz. 16) — Verbod van discriminatie op grond van leeftijd — Bepaling van een algemeen verbindend verklaarde collectieve overeenkomst die voorziet in de beëindiging van rechtswege van de arbeidsovereenkomst zodra de werknemer de leeftijd van 65 jaar heeft bereikt, ongeacht de economische, sociale en demografische situatie of de concrete situatie op de arbeidsmarkt

Dictum

- 1) Artikel 6, lid 1, van richtlijn 2000/78/EG van de Raad van 27 november 2000 tot instelling van een algemeen kader voor gelijke behandeling in arbeid en beroep, moet in die zin worden uitgelegd dat het zich niet verzet tegen een nationale bepaling als § 10, punt 5, van het Allgemeine Gleichbehandlungsgesetz (algemene wet gelijke behandeling), waarin de geldigheid wordt erkend van clausules op grond waarvan arbeidsovereenkomsten van werknemers automatisch eindigen bij het bereiken van de pensioenleeftijd, voor zover, ten eerste, die bepaling objectief en redelijk wordt gerechtvaardigd door een legitieme doelstelling van werkgelegenheids- en arbeidsmarktbeleid, en, ten tweede, de middelen voor het bereiken van deze doelstelling passend en noodzakelijk zijn. Het gebruiken van deze toelating in een collectieve arbeidsovereenkomst is als zodanig niet onttrokken aan elke rechterlijke toetsing; ook daarmee dient overeenkomstig de vereisten van artikel 6, lid 1, van die richtlijn op passende en noodzakelijke wijze een legitieme doelstelling te worden nagestreefd.
- 2) Artikel 6, lid 1, van richtlijn 2000/78 moet in die zin worden uitgelegd dat het zich niet verzet tegen een maatregel zoals de clause in § 19, punt 8, van het Rahmentarifvertrag für die gewerblichen Beschäftigten in der Gebäudereinigung (collectieve arbeidsovereenkomst voor werknemers in de schoonmaakbranche), op grond waarvan arbeidsovereenkomsten van werknemers automatisch eindigen bij het bereiken van de op 65 jaar vastgestelde pensioenleeftijd.
- 3) De artikelen 1 en 2 van richtlijn 2000/78 moeten in die zin worden uitgelegd dat zij zich er niet tegen verzetten dat een lidstaat een collectieve arbeidsovereenkomst zoals aan de orde in het hoofdgeding, algemeen verbindend verklaart, voor zover deze de werknemers die binnen de werkingssfeer daarvan vallen, niet de bescherming ontnemt die hun bij deze bepalingen wordt geboden tegen discriminatie op grond van leeftijd.

(¹) PB C 102 van 01.05.2009.

**Arrest van het Hof (Derde kamer) van 28 oktober 2010 —
Europese Commissie/Republiek Polen**

(Zaak C-49/09) (¹)

**(Niet-nakoming — Belasting over toegevoegde waarde —
Richtlijn 2006/112/EG — Latere toetreding van lidstaten —
Overgangsbepalingen — Toepassing ratione temporis —
Toepassing van verlaagd tarief — Kleding en
kledingaccessoires voor baby's en kinderschoenen)**

(2010/C 346/15)

Procestaal: Pools

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: D. Triantafyllou en K. Herrmann, gemachtigden)

Verwerende partij: Republiek Polen (vertegenwoordigers: M. Szpunar, M. Dowgiewicz, M. Jarosz en A. Rutkowska, gemachtigden)

Voorwerp

Niet-nakoming — Schending van artikel 98, gelezen in samenhang met bijlage III, van richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde (PB L 347, blz. 1) — Toepassing van verlaagd btw-tarief op kleding en kledingaccessoires voor baby's en kinderschoenen

Dictum

- 1) Door een verlaagd tarief van belasting over de toegevoegde waarde van 7 % toe te passen op de levering, de invoer en de intracommutaire verwerving van kleding en kledingaccessoires voor baby's en kinderschoenen, is de Republiek Polen de verplichtingen niet nagekomen die op haar rusten krachtens artikel 98 juncto bijlage III van richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde.
- 2) De Republiek Polen wordt verwezen in de kosten.

(¹) PB C 102 van 1.5.2009.

Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 14 oktober 2010 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Oberverwaltungsgericht Rheinland-Pfalz — Duitsland) — Landkreis Bad Dürkheim/Aufsichts- und Dienstleistungsdirektion

(Zaak C-61/09) (¹)

(Gemeenschappelijk landbouwbeleid — Geïntegreerd beheersen controlesysteem voor bepaalde steunregelingen — Verordening (EG) nr. 1782/2003 — Bedrijfstoeslagregeling — Gemeenschappelijke voorschriften voor regelingen inzake rechtstreekse steunverlening — Begrip „subsidiabele hectare” — Niet-landbouwactiviteit — Voorwaarden waaronder landbouwgrond wordt geacht tot bedrijf te behoren)

(2010/C 346/16)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Oberverwaltungsgericht Rheinland-Pfalz

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Landkreis Bad Dürkheim

Verwerende partij: Aufsichts- und Dienstleistungsdirektion

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Oberverwaltungsgericht Rheinland-Pfalz — Uitlegging van artikel 44, lid 2, van verordening (EG) nr. 1782/2003 van de Raad van 29 september 2003 tot vaststelling van gemeenschappelijke voorschriften voor regelingen inzake rechtstreekse steunverlening in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid en tot vaststelling van bepaalde steunregelingen voor landbouwers en houdende wijziging van de verordeningen (EEG) nr. 2019/93, (EG) nr. 1452/2001, (EG) nr. 1453/2001, (EG) nr. 1454/2001, (EG) nr. 1868/94, (EG) nr. 1251/1999, (EG) nr. 1254/1999, (EG) nr. 1673/2000, (EEG) nr. 2358/71 en (EG) nr. 2529/2001 (PB L 270, blz. 1) — Uitlegging van de begrippen „landbouwgrond” en „niet-landbouwactiviteit” ter zake van een situatie waarin de doelstelling van natuurbescherming primeert op de doelstelling van landbouwproductie — Voorwaarden voor de bestemming van landbouwgrond voor een bedrijf

Dictum

- 1) Artikel 44, lid 2, van verordening (EG) nr. 1782/2003 van de Raad van 29 september 2003 tot vaststelling van gemeenschappelijke voorschriften voor regelingen inzake rechtstreekse steunverlening in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid en tot vaststelling van bepaalde steunregelingen voor landbouwers en houdende wijziging van de verordeningen (EEG) nr. 2019/93, (EG) nr. 1452/2001, (EG) nr. 1453/2001, (EG) nr. 1454/2001, (EG) nr. 1868/94, (EG) nr. 1251/1999, (EG) nr. 1254/1999, (EG) nr. 1673/2000, (EEG) nr. 2358/71 en (EG) nr. 2529/2001, zoals gewijzigd bij verordening (EG) nr. 2013/2006 van de Raad van 19 december 2006, moet aldus worden uitgelegd dat deze bepaling zich niet ertegen verzet dat grond die weliswaar mede voor landbouwdoeleinden maar hoofdzakelijk voor het nastreven van doelstellingen van landschapsverzorging en natuurbescherming wordt gebruikt, voor steun in aanmerking komt. Voorts is een activiteit die voldoet aan de in artikel 2, sub c, van die verordening opgenomen definitie ook dan een landbouwactiviteit wanneer de landbouwer instructies van de natuurbeschermingsinstantie moet opvolgen.

- 2) Artikel 44, lid 2, van verordening nr. 1782/2003, zoals gewijzigd bij verordening nr. 2013/2006, moet aldus worden uitgelegd dat:

— landbouwgrond ook tot het bedrijf van de landbouwer kan behoren wanneer deze grond de landbouwer niet op basis van een pachtovereenkomst of een andere soortgelijke huurovereenkomst tegen vergoeding ter beschikking staat;

— deze bepaling niet eraan in de weg staat dat grond die om niet en louter tegen overname van de aan de bedrijfsvereniging verschuldigde bijdragen ter beschikking van de landbouwer wordt gesteld om op een bepaalde wijze en in een bepaald tijdvak overeenkomstig de doelstellingen van de natuurbescherming te worden gebruikt, wordt geacht tot het bedrijf te behoren, mits de landbouwer de betrokken grond gedurende ten minste 10 maanden voldoende autonoom voor zijn landbouwactiviteiten kan gebruiken, en dat